

Netradičné metódy rozmnožovania drevín pomocou explantátových kultúr

Rozvojom urbanizovaných a priemyselných oblastí sa postupne zhoršuje životné prostredie, čo negatívne pôsobí na základné životné funkcie drevín, vrátane ich rozmnožovania. Popri fyzikálnochemickom pôsobení na jednotlivé orgány, môžu sa prejať aj príznaky znižovania reprodukčných schopností, najmä zníženie produkcie semien a ich klíčivosti.

Aj keď existujú mnohé spôsoby eliminácie negatívnych účinkov zhoršeného životného prostredia, do centra pozornosti sa v súčasnosti dostávajú možnosti regenerácie drevín pomocou explantátových kultúr. V tvorbe a ochrane životného prostredia sa využívajú najmä:

- pri záchrane a reprodukcii genofondu drevín so zameraním na oblasti postihnuté priemyselnými imisiami,
- v šlachtiteľských programoch zameraných na zvýšenie odolnosti drevín voči zhoršenému životnému prostrediu,
- pri záchrane a reprodukcii genofondu populácií ohrozených hromadným hynutím.

Explantátové kultúry predstavujú komplex perspektívnych metód pestovania rastlín v podmienkach *in vitro*. V súčasnosti sa im venuje veľká pozornosť, pretože môžu výrazne prispieť k zvýšeniu produkčných schopností drevín. Napriek množstvu experimentálnych výsledkov získaných v oblasti explantátových kultúr nemožno ich zovšeobecňovať, pretože existujú značné rozdiely v požiadavkách na pestovanie jednotlivých druhov alebo kultivarov drevín. K množstvu faktorov, ktoré ovplyvňujú proces regenerácie drevín, patrí okrem genotypu aj vek a fyziologický stav dreviny, z ktorej sa primárny explantát odobral, veľkosť explantátu, miesto a čas odberu, zloženie kultivačného média a ďalšie (Kamenická, Rypák, 1989). Vo výskume explantátových kultúr v oblasti rozmnožovania drevín sa v súčasnosti sústreduje pozornosť hlavne na:

- mikropropagáciu (množenie rastlín pomocou menších časťí) z aspektu zvýšenia produkčného potenciálu,
- zvýšenie odolnosti proti chorobám a nepriaznivým vplyvom prostredia,
- somatickú embryogenézu,
- dlhodobé uchovávanie explantátov kryokonzerváciou, ako základ pre budovanie genobánk vzácných, ustupujúcich alebo vysokoprodukčných druhov a ich hybridných foriem,
- vzdialenosť hybridizáciu a genetické manipulácie, vrátane génového inžinierstva,
- možnosť indukcie tvorby haploidných a polyploidných rastlín využitím premenlivosti rastlinných pletív.

S prihľadnutím na tieto smery sa výskum v oblasti rastlinných explantátov v Arboréte Mlyňany - Ústave

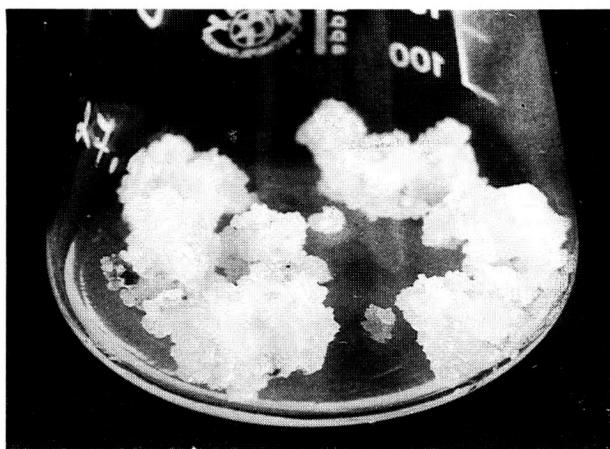
dendrobiológie SAV zameriava na rozpracovanie metód mikropropagácie niektorých introdukovaných a domácich drevín tak, aby výsledky rozšírili základné poznatky nielen o regulačných mechanizmoch a biologických zákonitostach priebehu rastových procesov, ale aj obnovy celistvosti drevín v podmienkach *in vitro*. Výskum sa v súčasnosti orientuje hlavne na metódy mikropropagácie vzácných, ľahko zakoreňujúcich alebo ohrozených druhov drevín. Tieto metódy sú aktuálne najmä vzhľadom na sústavné zhoršovanie životného prostredia, čo súvisí s poklesom ich reprodukčnej schopnosti. Objektom výskumu sú: gaštan jedlý (*Castanea sativa* Mill.), pagaštán konský (*Aesculus hippocastanum* L.), magnólia soulangeová /*Magnolia x soulangeana* (Soul.), smrekovec opadavý (*Larix decidua* Mill.), tuja mlyňanská (*Thuja occidentalis* L. cv. malonyana), borovica lesná (*Pinus silvestris* L.), borovica Armondova (*Pinus armendii* Franch.), borovica Bungeova (*Pinus bungeana* Zucc. ex Endl.), borovica Banksova (*Pinus banksiana* Lamb.) a borovica trpasličia (*Pinus pumila* /Pall./ Regel.).

Využitie explantátových kultúr možno rozdeliť do dvoch skupín, ktoré zahŕňajú: 1. techniky zachovávajúce pôvodný genotyp (meristémové kultúry, embryokultúry), 2. techniky zvyšujúce genetickú variabilitu (kalusové, bunkové a protoplastové kultúry).

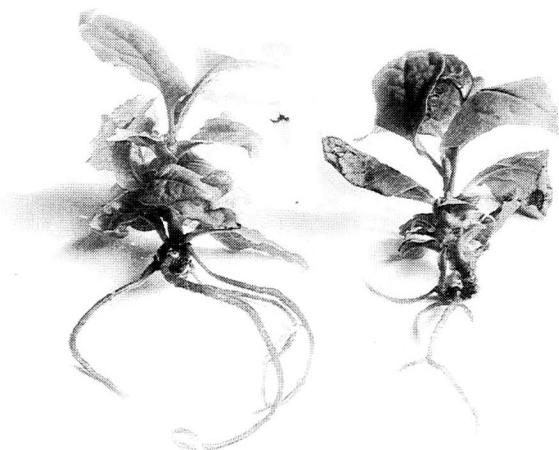
V súčasnosti medzi najviac prepracované patria kalusové a orgánové kultúry.

Kalusové kultúry

Kalusovú kultúru možno indukovať z každého pletiva. Pri jej odvodení z púčikov pagaštana konského (*Aesculus hippocastanum* L.) sa potvrdilo, že významnú úlohu má zloženie kultivačného média (obr. 1). Odvodená primárna kultúra sa pestuje na médiach s pridaním rôznych koncentrácií auxínov a cytokinínov, ktoré ovplyvňujú nielen jej rast a štruktúru, ale sú rozhodujúce aj pre priebeh morfogenézy (Rypák, Kamenická, 1986). Okrem regenerácie rastlín pomocou organogenézy môžu rastlinné embryá regenerovať *in vitro* aj cestou somatickej embryogenézy. Táto metóda je zvlášť per-

2. Zakorenенé výhonky magnólie soulangeovej (*Magnolia x soulangeana* Soul.)

3. Zakorenené výhonky rododendróna žltého (*Rhododendron luteum* L.)

1. Kalusová kultúra pagaštana konského (*Aesculus hippocastanum* L.) po 28 dňoch pestovania na médiu s obsahom auxínov

spektívna pre šľachtenie drevín. Výsledky, ktoré sa získali pri pestovaní nedozretých embryí borovice (*Pinus abies* L.), smrekovca opadavého (*Larix decidua* Mill. (Nagmani, Bonga, 1985)), ako aj pri listnatých drevinách (Merkle, Sommer, 1986; Ostrolucká, Prefová, 1991), sú veľmi nádejné. Ešte však chýba veľa poznatkov o jednotlivých etapách využitia týchto techník, ale aj ďalších biotechnologických postupov v šľachtiteľských programoch zameraných na zvýšenie odolnosti drevín.

Orgánové kultúry

Ďalšou, pomerne široko rozpracovanou metódou regenerácie drevín, sú orgánové kultúry. Pokiaľ vychádzajú z meristémov, vyznačujú sa genetickou stabilitou potomstva. Skúmali sme možnosti regenerácie pagaštana konského (*Aesculus hippocastanum* L.) z vrcholových púčikov, aktinídie význačnej (*Actinidia arguta* Sieb. et Zucc. /Miq./) a aktinídie čínskej (*A. chinensis* Planch.) z pazušných púčikov, gaštana jedlého (*Castanea sativa* Mill.), tuje mlyňanskej (*Thuja occidentalis* L. cv. malonyana), borovice lesnej (*Pinus silvestris* L.), borovice Armandovej (*P. armandi* Franch.) a smrekovca opadavého (*Larix decidua* Mill.) z izolovaných embryí (obr. 2, 3, 4). Z hľadiska indukcie organogenézy zohrávajú dôležitú úlohu koncentrácia, druh a dĺžka pôsobenia rastových regulátorov a fyzikálne faktory kultivačného prostredia (najmä svetlo a teplota). Explantáty sa navzájom odlišujú v citlivosti voči exogénne aplikovaným rastovým regulátorom, z čoho vyplýva aj ich rozdielna morfogénna aktivita.

Organogenéza (tvorba a rast orgánov) ihličnatých drevín vychádza prevažne z juvenilných pletív. Pri kultivácii starších výhonkov gaštana jedlého sme pozorovali zvýšenú produciu polyfenolov a postupné nekrotizovanie až usychanie vrcholových apexov. Menšie výhonky (do 15 mm) mali sklon k zvýšenej tvorbe kalusu, čím sa inhibovala tvorba koreňov. Výsledky potvrdili, že najvhodnejším primárny explantátom pre kultiváciu tuje mlyňanskej, smrekovca opadavého, borovice lesnej a borovice Banksovej sú klíčne listy semenáčkov dospelovaných v aseptických podmienkach (Debreceniová, Krajčová, 1991). Naproti tomu pre pestovanie borovice Bungeovej a borovice trpasličej sú vhodnejšie celé embryá izolované zo semien po studenej stratifikácii (skladovanie pri teplote 5 °C počas 2-3 týždňov vo vlhkéj zmesi rašelinu a piesku). Najmenej vhodným materiálom na odber primárnych explantátov uvedených druhov ihličnatých drevín sú segmenty hypokotylu a izolované ihlice semenáčkov. Vzhľadom na rozmnožovanie mnohých druhov drevín, ktoré sú nielen súčasťou zelene v mestskom prostredí, ale sú aj významnými ovocnými a lesnými drevinami, považujú sa metódy rozmnožovania *in vitro* v súčasnosti za zvlášť aktuálne. Dosiahnutie vysokého koeficientu rozmnožovania a kvality dospelovaných regenerantov závisí nielen od druhu drevín, ale aj od zloženia média, v ktorom hrá dôležitú úlohu

4. Dopestané regeneranty aktinídie čínskej (*Actinidia chinensis* Planch.) v podmienkach in vitro

optimálna koncentrácia rastových regulátorov. Pri dlhodobom pestovaní explantátov na médiách s vysokým obsahom cytokinínov nielenže klesá počet a intenzita rastu výhonkov, ale objavujú sa aj príznaky straty chlorofylu. Odlišný fyziologický učinok majú rastové regulátory zo skupiny auxínov alebo giberelínov. Na indukciu adventívnych púčikov je nevyhnutná prítomnosť cytokinínov, naproti tomu vyššia prítomnosť auxínov (kyselina β -indolylmaslová) v zakoreňovačom médiu podporuje tvorbu koreňov (obr. 5, 6). Pri testovaných druhoch sme pozorovali aj nerovnomerný rast a vývin explantátov počas ich pestovania na rovnakých médiach. Predpokladáme, že tieto rozdiely vyplývajú z odlišnej endogénnej hladiny rastových regulátorov. Dôležitou etapou, od ktorej závisí úspech regenerácie, je prechod regenerantov z podmienok in vitro do podmienok in vivo. Rastliny dopestané in vitro majú určité anatomické a morfologické zvláštnosti, nemajú kutikulu, čím sa znižuje intenzita transpirácie, majú znížený podiel palisádového parenchýmu v listoch a heterotrofný spôsob výživy. Takéto rastliny sa musia adaptovať na zmenené podmienky prostredia tým, že sa udržiavajú pri vyššej vlhkosti a chránia pred priamymi slnečnými lúčmi. Začiatok ich rastu súvisí s ukončením procesu adaptácie.

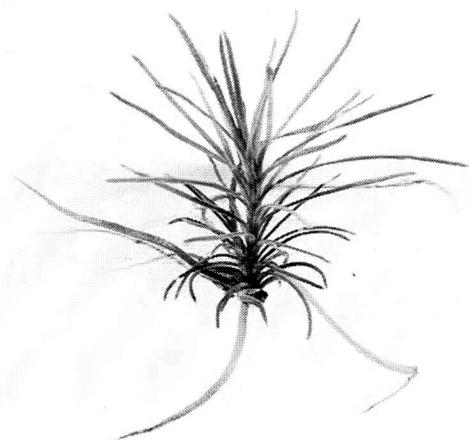
S prihľadnutím na doterajšie výsledky, ktoré sa dosiahli v kultúrach in vitro pri regenerácii drevín, možno ich oprávnenne považovať za veľmi perspektívne. Nie sú len potenciálnym zdrojom rozmnожovania drevín v obnove iesa, ale môžu sa dobre uplatniť aj v produkcii a šľachtení drevín pre oblasti so zhoršeným životným prostredím, kde sú klasické metódy obmedzené.

5. Predĺžovací rast výhonkov borovice trpasličej /*Pinus pumila* (Pall./Regel) na médiu s obsahom aktívneho uhlia

6. Izolovaný výhonok borovice Banksovej (*Pinus banksiana* Lamb.) na zakoreňovacom médiu

Literatúra

- Debreceniová, M., Krajčová, D., 1991: Reakcia vybraných druhov rodu *Pinus* na kultiváciu v in vitro systéme. Lesnícky časopis (v tlači)
- Kamenická, A., Rypák, M., 1989: Explantáty v rozmnžovaní drevín. Acta dendrobiologica, 158 pp.
- Merkle, S. A., Sommer, H. E., 1986: Somatic embryogenesis in tissue cultures of *Liriodendron tulipifera*. Can. J. For. Res., 16, p. 420-422.
- Nagmani, R., Bonga, J. M., 1985: Embryogenesis in subcultured callus of *Larix decidua*. Can. J. For. Res., 15, p. 1088-1091.
- Ostrolucká, M. G., Preložová, A., 1991: The occurrence of somatic embryogenesis in the species *Quercus cerris* L. Biológia (Bratislava) 46, p. 9-14.
- Rypák, M., Kamenická, A., 1986: Organogenéza gaštana jedlého (*Castanea sativa* Mill.) v podmienkach in vitro. Lesnictví, 32, 897-904.